

Blå time fik følelserne frem

Af Lena Jeppesen

lena@bergske.dk

VOSTRUP: En fremragende aften, hvor følelserne hang ud på tøjet og blev fortolket gennem eminent guitar-spil og sang, som fik publikum til både at le og græde.

Sådan beskriver Henrik Laurvig fra foreningen Jazz & Rock ved Ringkøbing Fjord denne uges koncert i Vostrup Musikhus med Hans Theessink, Nalle og Knud Møller.

»De mestrer blues helt ud i fingerspidserne. Knud Møller og Hans Theessink spiller forrygende op til hinanden, men giver også plads til flotte soloer. Og Nalle fortolker sangene utrolig intenst,« siger Henrik Laurvig.

Kuldegysninger

Til stor fryd for de 250 tilhørere serverede Nalle og kompagni også rockklassikere som »Lawdy Miss Clawdy«, »Bring It on Home to Me« og »Shake, Rattle and Roll«, hvor salen agerede medlevende kor.

Ind imellem overtog Hans Theessink vokalen i nogle af sine egne sange, og det forvandlede ifølge Henrik Laurvig musikhuset til et Ry Cooder-drømmeland.

Theessink måtte også selv synge en meget følelsesladet sang, som han har skrevet om og til Nalle, der i en periode levede som narkoman og hjemløs på Odense Bane-gård.

»Sangen vækker så mange minder, at jeg får kuldegysninger. Så jeg er simpelt hen ikke i stand til at synge den,« erklærede Nalle.

Alvor og sjov

Han kædede koncerten sammen med at fortælle både alvorlige og muntre episoder og anekdoter fra sit liv. Til den sjove og festlige afdeling

hørte »Spangkuk«.

»Den sang vi altid, da jeg var ude at sejle og langt væk fra Danmark, for så forsvandt hjemvéen,« fortalte Nalle, der ikke mente, at visen passer ind i en blues koncert.

Men i anledning af Knud Møllers fødselsdag i sidste uge havde han alligevel sun-

get den på scenen i Ålborg, og fødselaren og Theessink blev så begejstrede, at de nu vil have den med som fast indslag på trioens turné.

Det var publikum i Vostrup bestemt ikke ked af. For ikke et øje var tørt, da Nalle uden akkompagnement sang om Spangkuk.

Spangkuk

»Har du været i land på Spangkuk, en nat med elskov og druk, min pige hed Ethel, og hun tyggede betel, til vanddunkens syngende kluk.

Hvabehar, det hed hendes far, han var brun som en billig cigar, en fed lille sultan med hængerøv og guldtand, fem koner som fast inventar.

Er du slem og forfalden til druk, og bliver du varm når en pige er smuk, så siger jeg dig bare, åh tag dig i vare, gå aldrig i land på Spangkuk.«